

РЕШЕНИЕ

№ 23364

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3339** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по касационна жалба от Б. Д., понастоящем изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място] чрез адвокат Плавен Г. – служебен защитник – срещу Решение № 8147/22.12.2023г., постановено по административно дело № 5639/2021г. на АССГ, 42-ри състав. С жалбата се иска отмяна на оспореното решение при следните съображения: Твърди, че съдът превратно е тълкувал събраните доказателства и е стигнал до заключение, че не е доказано допуснато от ответника нарушение на чл.3 от ЗИНЗС, изразяващо се в неправомерно действие при изпълнение на задължението му да осъществи провеждане на свиждане между лишения от свобода ищец и неговият адвокат. Сочи, че съгласно чл. 12 от ЗИНЗС прякото ръководство и контролът върху местата за лишаване от свобода се осъществяват от ГД „ИН“. В този смисъл, вината за неосъществяването на срещата между адвокат и подзащитен е върху ответника. Счита, че е без значение дали на посочената дата / 01.06.2021г. / в сградата на Затвора [населено място] са влизали служители на ОД РУ СДВР, а дали е осъществена среща между ищеца и адвоката му и как това неосъществяване се е отразило на здравословното му състояние. Намира, че с оглед психическото състояние на ищеца, то неминуемо лишаването му от право на среща с адвоката му се е отразил негативно на същото. Позовава се на чл. 76, ал.2 от ЗИНЗС, съгласно която норма лишените от свобода могат да бъдат консултирани от адвокат по свой избор и могат да се срещат с адвоката

насаме по всяко време на денонощието, както и да кореспондират без ограничение във времето и да ползват телефонна връзка по всяко време на деня.

Приетата по делото съдебно-психиатрична експертиза също сочела, че неблагоприятно влияние на деликта върху здравословното състояние на ищеца, както и причинно-следствената връзка.

Не били опровергани тези изводи и от свидетелските показания на адв. Ю., като същият е защитавал ищеца по много други дела. На 01.06.2021г. е имал служебен ангажимент и е трябвало да посети в Затвора С. и друго лице. Отишъл е към 09.30 или 10 без нещо. По преценка на Ю. от първи до трети пост е около 15 минути, докато го регистрират, като през това време лишеният от свобода, когото посещава, е заведен в помещение за свиждане, което са нимари при трети пост, като е близо до входа на Затвора С.. Когато влязъл в помещението за свиждане, установил другият подзащитен, с който е следвало да проведе среща. Когато свършил към 10.15 часа, попитал за Д., като му отвърнали, че ще го доведат. Същият обаче разполагал с малко време и си тръгнал към 10.20 часа. След тръгването му, ищецът му се обадил и му разяснил ситуацията. Тази случка много го разстроила, като счита, че неосъществената среща ще затрудни и провеждането на делото, за което е следвало да се срещнат. Приел, че е саботиран. Делото било за условията на живот в Затвора С.. Лицето е имало нужда от професионална помощ, която не му е била осигурена, което трайно влошило нестабилното му психическо състояние.

Оспорва решението и в частта относно присъждане на разноски, възложени в тежест на ищеца, въпреки освобождаването му от държавна такса.

Моли решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което искът да бъде уважен.

В проведеното съдебно заседание касаторът се явява лично и се представлява от адв. Г.. Поддържат жалбата и молят същата да бъде уважена. Представя писмени бележки и претендира разноските по делото за двете инстанции.

Ответникът се представлява от юрк Н., която оспорва жалбата, като намира решението за законосъобразно и обосновано. Прави възражение за прекомерност на договорения адвокатски хонорар.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият XXVII-ми касационен състав на АССГ намира касационната жалба за допустима, като подадена в срок, срещу неблагоприятен за страната съдебен акт и при удостоверена представителна власт.

По същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна първоинстанционният съд е приел за установено следното:

Б. И. Д. изтърпява наказание "лишаване от свобода" за срок от 30 години на територията на Затвора-гр.С., 4-та група, за престъпление по чл.116, ал.1 НК.

В докладна записка от 11.10.2021 г., изготвена от НСНОД гл. инспектор Г. Х. е посочено, че на 01.06.2021 г., на пост № 21 (пропуски) е издаден пропуск № 5 на името на адв.И. В. Ю. от САК. Посочено е, че в пропуска били заявени двама лишени от свобода, а именно: С. А. Д. – изтърпяващ наказание „доживотен затвор“ в зоната с повишена сигурност I-ва група, и Б. И. Д., изтърпяващ наказание "Лишаване от свобода" за срок от 30 години в Медико социален център в СБАЛЛС. Посочено е също, че поради изискванията, легализирани в чл.213 и чл.214, касаещи изолация на осъдените на доживотен затвор, л.св. Б. Д. се наложило да изчака приключване на

срещата между адв. Ю. и л.св. С. А., която била проведена във времето от 10:00 ч до 10:15 ч. Сочил се, че видно от книгата за посещения, адв.Ю. е напуснал територията на затвора в 10:20 ч. На следващо място се сочи, че на 01.06.2021 г. са регистрирани посещения на РП Е. С. и експерт Н. Н., като видно от справка в книгата за посетители, служители от 02 РУ-СДВР не са регистрирани.

В докладна записка от Д. К. – ИСДВР на 3-та, 4-та и 9-та групи /Отделение по чл.60 от ЗИНЗС /, е посочено, че на 14.10.2021 г. и на 15.10.2021 г. са проведени разговори с л.св. Б. Д. по повод на подадената от него жалба, в които се установило, че адв.Ю. е влязъл в затвора в 10:00 ч и е напуснал пределите му в 10:20 ч, като за времето от 10:00 ч и 10:15 ч е осъществил адвокатско свиждане с л.св. С. А. Д.. Посочено е също, че след проведените разговори с Б. Д. се установило, че жалбата е подадена под давлението на адв.Ю., който, изкривявайки действителността, заблудил клиента си, като заявил, че го е чакал час и половина.

Видно от представения по делото Пропуск № 5, И. В. Ю. е посетил Затвора-гр.С. на 01.06.2021 г. за адвокатско свиждане с л.св. С. А. Д. – I група и л.св. Б. И. Д. – болница.

От приложеното копие от книга за движение на лишените от свобода за адвокатско свиждане, започната на 08.04.2021 г. е видно, че на 01.06.2021 г., е проведено свиждане с л.св. С. А. Д. от 10:00 ч до 10:15 ч.

От приложеното копие на книга за посетители, започната на 23.03.2021 г. и приключена на 03.06.2021 г., под №6 е записан адв.И. Ю., който е следвало да проведе адвокатско свиждане с л.св. С. Д. и Б. Д.. Видно от направените отбелязвания в книгата, адв.Ю. е с регистриран час на влизане в Затвора-гр.С. -10:00 ч и час на напускане - 10:20 ч.

В докладна записка вх.№ 4380/28.04.2022 г. от гл. инспектор Г. Х. – НС НОД в Затвора-гр.С., I категория при ГНИН е посочено, че съгласно т.20 от Раздел I-ви от Инструкция на пост №2 в Затвора-гр.С., постовият е длъжен да записва в определената за това книга всички влизащи и излизащи служители на МВР, адвокати, защитници, граждани, нотариуси и др., както и имената на лишените от свобода и служителите, които посещават.

От представената по делото Инструкция на пост №2 /КПП/ и произтичащите задължения на постовия надзирател, рег.№ 3004, ек. Едно, [населено място], 21.03.2022 г. е видно, че съгласно т.20 от същата, постовият е длъжен да записва в определената за това книга всички влизащи и излизащи служители на МВР, адвокати, защитници, граждани, нотариуси и др., както и имената на лишените от свобода и служителите, които посещават.

По делото съдът е изслушал и приел съдебно-психиатрична експертиза, която кредитирал като обективно и компетентно изготвена, даваща отговор на поставените въпроси. След запознаване с медицинската документация на л.св. Б. Д. вещото лице достигнало до заключение, че разстройствата при Д. могат да бъдат обобщени в две групи: 1) оплаквания от определени болестни отклонения и 2) изисквания за промяна на отношението към него и обслужването му при изтърпяване на наказанието. По поставената диагноза от психиатър F45.1. в амбулаторен лист от 08.07.2021 г., вещото лице, в експертното си обсъждане е посочило, че се касае за „Недиференцирано соматоформно разстройство, което се характеризира с упорити оплаквания от телесни симптоми, придружени от непрестанно настояване за медицински изследвания, въпреки повтарящите се негативни резултати и уверения от страна на лекарите, че

симптомите не са телесно обусловени. По отношение на останалата медицинска документация, касаеща състояния на л.св. след процесния период, вещото лице е посочило, че същата съдържа информация за прояви на тревожност, напрежение, хипохондрични опасения и изисквания относно условията, в които пребивава. По втория въпрос, касаещ наличие на промени в здравословното състояние на ищеца, вследствие на незаконосъобразните действия и бездействия на ответника на 01.06.2021 г., вещото лице е приело, че съпоставянето на датите и събитията, които са повод за исковата молба и сведенията за медицинското му обслужване, първото от които е повече от месец след датата 01.06.2021 г., а именно на 08.07.2021 г., сочат хронология, която може да допусне неблагоприятно влияние на тези събития върху здравословното му състояние. Независимо от това обаче е посочило, че основните зависимости, произтичащи от поставените диагнози, остават в интерференцията между събития и личност и дори превалиране на участието на личността. Вещото лице е уточнило, че по делото няма сведения или документи за здравословното състояние на л.св. при постъпването му в системата за изтърпяване на наказания и за времето преди подаването на процесния иск, за да бъдат направени категорични заключения.

Съдът изслушал и свидетелски показания, както следва: Свидетелят Ю. заявил, че по професия е адвокат и познава ищеца, тъй като го е представлявал по много дела. На процесната дата трябвало да отиде сутринта до затвора, за да говорят за дела. Споделил, че в затвора пристигнал към 9:30 ч или 10 без нещо, не помни точния час. Разяснява подробно каква е процедурата за пропуск. Свидетелят си спомня, че когато е влязъл в помещението за свиждане, там бил доведен само С. Д.. С него провел разговор за кратък период от време. Твърди, че след като приключил разговора с Д., попитал къде е Б. Д., на което служителите на ГДИН му отговорили, че ще го доведат. Споделил, че към онзи момент разполагал с малко време. Твърдял, че са минали 40 минути и си е тръгнал, защото не можел да чака повече. Споделил, че след като си тръгнал, Б. му се обадил и разбрал, че последният е много разочарован, защото счел, че го саботират. Свидетелят не си спомнил номера на делото, което е следвало да обсъдят, но помнел, че било разпределено на 65-ти състав на АССГ. Твърдял, че е запознат със здравословното състояние на ищеца, като по негова преценка същият има тежки психически заболявания, с които свидетелят се съобразява. Посочил също, че ищецът има нужда от професионална помощ, която не му се осигурява.

Свидетелката Н. е посочила, че на 01.06.2021 г. Б. Д. бил афектиран заради неосъществено свиждане. Споделил ѝ, че говорел с адв.Ю. по телефона, който го информирал, че го е чакал много. Твърдяла, че казаното от Б. е описано в докладна записка. Посочила, че ищецът е споделил, че е бил изведен за свиждане, което не било осъществено. Общувала е с ищеца като инспектор. Разяснила, че Д. е бил настанен в отдел за лица, страдащи от зависимости или имащи висока степен на обществена опасност. Същият е имал пререкания в групата.

Съдът обсъдил и приетите по делото писмени доказателства: схема на пост № 2, налична медицинска документация и Формуляр за досие на Б. И. Д.; Заявление от Б. И. Д. до Медицински център към Затвора- [населено място]; Медицинска справка за Б. И. Д..

При така установената фактическа обстановка, съдът извел следните правни изводи: Искът за присъждане на обезщетение е предявен от процесуално легитимирано лице, което твърди, че на 01.06.2021г., по време на изтърпяване наказание "Лишаване от

свобода" в Затвора-гр.С., е претърпял неимуществени вреди в резултат на незаконосъобразно действие на длъжностни лица от администрацията на ГДИН, което е юридическо лице към Министерство на правосъдието, с териториални структури, включващи затворите - чл.12, ал.3 ЗИНЗС.

Искът е предявен срещу надлежен ответник по чл. 205 АПК вр.с чл.285, ал.1 ЗИНЗС – ГД "Изпълнение на наказанията" – юридическо лице, осъществяващо прякото ръководство и контрол върху дейността на местата за лишаване от свобода, с териториални служби, каквито са затворите.

Материалноправната уредба на твърдяното право се съдържа в чл.284, ал.1 ЗИНЗС, който предвижда, че държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода и задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения на чл.3 от закона. Разпоредбата на чл.3 поставя изисквания към условията, при които се поставят осъдените лица.

Основателността на предявения иск предполага установяване на наличие на следните материалноправни предпоставки: 1) акт, действие и/или бездействие на специализираните органи по изпълнение на наказанията, с които се нарушава чл.3 от ЗИНЗС; 2) настъпила неимуществена вреда в правната сфера на ищеца в резултат на нарушението; 3) неимуществената вреда се предполага до доказване на противното по силата на оборимата презумпция, въведена с чл.284, ал.5 ЗИНЗС.

Обсъдил нормата на чл.3, ал.1 ЗИНЗС, която съдържа забрана осъдените да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. Според втората алинея за нарушение на ал.1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода, изразяващи се в липса на достатъчна жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност, като изброяването е неизчерпателно.

Посочил, че отговорността на държавата за причинените вреди по чл.284, ал.1 ЗИНЗС е обективна и освобождава ищеца от тежестта да доказва вина на конкретно длъжностно лице. Обективният неин характер означава още, че държавата отговаря за вредите, причинени от нейните органи или длъжностни лица при изпълнение на административната дейност, които са последица от незаконосъобразните им актове, действия или бездействия, без значение дали са виновно причинени.

Предмет на разглежданата искова претенция е обезщетяване за претърпени от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в чувство на унижение и накърняване на човешкото му достойнство, поради потъпкване на основно негово човешко право, а именно да бъде осъществено свиждане с неговия адвокат - форми на нарушение на чл.3 ЗИНЗС във вр.с чл.3 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи.

В чл.3 КЗПЧОС е прокламирано, че никой не може да бъде подлаган на мъчение, на жестоко, безчовечно или унижаващо отношение. По отношение на лицата, изтърпяващи наказание за извършени углавни престъпления, във вътрешното законодателство на страната това основно право е регламентирано с нормата на чл.3, ал.1 ЗИНЗС, предвиждаща че осъдените не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко или нечовешко отношение. На това право на лишените от свобода

съответства насрещното административно задължение, при изпълнение на наказанията да бъдат осигурени условия, обезпечаващи поддържането на физическото и психическото здраве и зачитане на правата и достойнството им (чл.2, т.3 ЗИНЗС). „Нечовешкото“ или „унижаващо“ отношение предполага страдание или унижение, достигащи отвъд неизбежния елемент на страдание и унижение, свързан с дадена форма на легитимно третиране или наказание. Мерките за лишаване от свобода, според ЕСПЧ, могат често да съдържат такъв елемент, като държавата трябва да осигури на лишените от свобода лице условия, които са съвместими с уважението към човешкото достойнство, така че начинът и методът на изпълнение на мярката да не го подлагат на стрес и трудности с интензивност, която надминава неизбежното ниво на страданието, свързано със задържането.

Приел, че ищецът обосновава исковата си претенция с твърдения за нарушено негово основно право да осъществи свиждане с адвоката си на 01.06.2021 г. В исковата молба излага твърдения, че вместо да бъде заведен в помещението за свиждане, бил отведен за разпит със служители от 02 РУП- СДВР.

По този основен въпрос съдът извел въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че не се установява по категоричен начин, че на процесната дата служителите на ответника са възпрепятствали осъществяване на планираното адвокатско свиждане, нито се установило, че на тази дата в Затвора-гр.С. са били допуснати служители на 02 РУП-СДВР.

От представения по делото Пропуск № 5 се установявало, че адв.Ю. е посетил Затвора-гр.С. на 01.06.2021 г. за адвокатско свиждане с л.св. С. А. Д. – I група и л.св. Б. И. Д. – болница.

От докладната записка на гл.инспектор Г. Х. се установява, че поради изискванията, касаещи изолация на осъдените на доживотен затвор, л.св. Б. Д. се наложило да изчака приключване на срещата между адв. Ю. и л.св. С. А., която била проведена във времето от 10:00 ч до 10:15 ч. Времевият период, в който е било осъществено свиждането на адв. Ю. с лишения от свобода с наложено наказание „доживотен затвор“ – С. Д., се потвърждава и от книгата за движение на лишените от свобода за адвокатско свиждане, видно от която на 01.06.2021 г. е проведено свиждане с л.св. С. А. Д. от 10:00 ч до 10:15 ч.

От показанията на св.Ю. съдът извел, че след като приключил разговора със С. Д., попитал къде е Б. Д., на което служителите на ГДИН му отговорили, че ще го доведат. Споделя, че към онзи момент разполагал с малко време, изчакал, поради което си тръгнал.

И. на данни относно часовете да посещение съдът приел, че е книгата за посетители, започната на 23.03.2021 г. и приключена на 03.06.2021 г., в която е записано и посещението на процесната дата 01.06.2021г. на адв.И. Ю.. Видно било от направените отбелязвания в книгата, адв. Ю. е с регистриран час на влизане в Затвора-гр.С. 10:00 ч и час на напускане -

10:20 ч, т.е. противно на твърденията в исковата молба и тези на св.Ю., след приключване на свиждането с л.св. С. Д. в 10:15 ч, адвокатът е изчакал не повече от 5 минути, което съдът приел за крайно недостатъчно, за да успеят служителите на ГДИН да доведат ищеца Д. в помещението за свиждане. Извеждането на ищеца от болничното заведение към помещението за свиждане се потвърждава и от показанията на св.Н., според които на 01.06.2021 г. ищецът е споделил, че е бил изведен за свиждане, което не е било осъществено.

Видно от представената по делото Инструкция на пост КПП и произтичащите задължения на постовия надзирател, постовият е длъжен да записва в определената за това книга всички влизащи и излизащи служители на МВР, адвокати, защитници, граждани, нотариуси и др., както и имената на лишените от свобода и служителите, които посещават. В приложеното по делото копие на книга за посетители няма отбелязване за пропуск на служители на 02 РУП-СДВР, поради което твърдението, че служители на ответника са завели ищеца на разпит със служители на 02 РУП-СДВР, вместо в помещението за свиждане приел за недоказано.

От приетата по делото медицинска документация и от изготвената съдебно-психиатрична експертиза, съдът приел, че не се установява по безспорен начин, че психическото здраве на ищеца се е влошило в резултат на пропуснатото свиждане. В показанията си св. Ю. твърди, че е запознат със здравословното състояние на ищеца, същият имал тежки психически заболявания. В експертното обсъждане по допуснатата СПЕ е посочено, че разстройствата при л.св. Б. Д. могат да бъдат обобщени в две групи: 1) оплаквания от определени болестни отклонения и 2) изисквания за промяна на отношението към него и обслужването му при изтърпяване на наказанието. По отношение на поставената диагноза от психиатър F45.1. в амбулаторен лист от 08.07.2021 г., вещото лице е посочило, че се касае за "Недиференцирано соматоформно разстройство, което се характеризира с упорити оплаквания от телесни симптоми, придружени от непрестанно настояване за медицински изследвания, въпреки повтарящите се негативни резултати и уверения от страна на лекарите, че симптомите не са телесно обусловени. Заключение на приетата експертиза сочи, че при съпоставянето на датите и събитията, които са повод за исковата молба и сведенията за медицинското обслужване на ищеца, първото от които е повече от месец след датата 01.06.2021 г., а именно на 08.07.2021 г., сочат хронология, която може да допусне неблагоприятно влияние на тези събития върху здравословното му състояние, но съдът извел, че такива не се установяват от събраните по делото доказателства. Позовал се и на извода на вещото лице, че по

делото няма сведения или документи за здравословното състояние на л. св. при постъпването му в системата за изтърпяване на наказания и за времето преди подаването на процесния иск, за да бъдат направени категорични заключения.

Така мотивиран, съдът извел, че следва да се приеме, че в случая не е установено твърдяното незаконосъобразно действие или бездействие на ответника, поради което и искът за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 5 000 лв., поради бездействие на служители на ответника при изпълнение на задължението им да осъществят свиждане между ищеца и неговия адвокат на 01.06.2021 г., следва да се отхвърли като неоснователен.

Настоящият касационен състав на АССГ намира решението за вадилно, допустимо и правилно.

Съдът се е произнесъл съобразно компетентността си, в едночленен състав и в съответен по място и степен съд. Решението съдържа мотиви, които обхващат както фактическите констатации по спора, така и съответни правни изводи. Не се установяват, а и не се твърдят допуснати съществени процесуални нарушения.

Настоящият съд е такъв по правото, а не по фактите, като приема, че решението съответства на материалния закон.

При правилно въвеждане на фактическия състав, очертаващ нужните предпоставки за осъществяване на твърдения деликт и съответно обезвредата му, съдът е извел кореспондиращи на установените спрямо доказателствата по делото факти, които не съответстват на изискването на закона за неговото осъществяване.

Споделят се напълно изводите на съда, които са безспорно подкрепени с доказателства, че на 01.06.2021г. лицето Б. Д. е било изведено от килията, в която пребивава в Затвора в [населено място] за среща с адвокат Ю., която не се е провела. Същата обаче е останала непроведена не поради действия, съответно бездействия на служители на Затвора С., а поради факта, че адвокат Ю. е имал организирани две срещи с различни свои клиенти, като след провеждане на първата такава от 10.00.ч до 10.15 часа, си е тръгнал – в 10.20 часа, като не е изчакал лишеният от свобода негов клиент Д. да бъде доведен в помещението за свиждане. Липсва каквато и да е индичия за недобросъвестно, още по-малко незаконосъобразно поведение на служителите на ответната администрация. Провеждането на срещите поотделно, освен че е изискване на адвокатската етика, следва и от специалния режим на изтърпяване на наказанието от двамата клиенти на адв. Ю.. Видно е, че същият е изчакал по-малко от 5 минути за срещата с Д., тъй като в 10.20 часа е напуснал сградата на Затвора С., като дори по

неговите сведения е необходимо време за придвижване до изхода. Няма данни служителите на Затвора С. да са отказали извеждането на Д. за срещата, а напротив – такова е проведено, но нереализирано поради напускането на сградата на Затвора от страна на адвоката. В този смисъл, липсва първата предпоставка за ангажиране на отговорността на държавата, както правилно е приел първостепенният съд.

В тази връзка, настоящият състав на АССГ приема, че наличието на настъпили вредни последици и причинно-следствена връзка между тях и твърдяното незаконосъобразно поведение не следва да се обсъждат, поради липса на установяване на такова.

За пълнота съдът посочва, че споделя тезата на първата инстанция, че няма безспорни данни, че въпросното събитие се е отразило пряко на здравословното състояние на ищеца, което очевидно е с установени психотични проблеми, за които се предприемат мерки, вкл. е съобразено при настаняването на лицето.

Следва да се обърне внимание, че твърдението, че е реализирана среща за разпит със служители от 02 РУ СДВР, макар и в касационната жалба да се твърди, че е маловажно, представлява обвинение, което се опровергава от доказателствата по делото, тъй като такива служители на територията на Затвора С. на посочената дата не са установени.

Позоваването на чл. 76, ал.2 от ЗИНЗС също остава неясно, тъй като лицето е изведено за среща с адвоката, която не се е реализирала не по вина на администрацията, както и му е осигурена възможност да проведе телефонен разговор със същия непосредствено след това.

По изложените съображения, настоящият състав на АССГ споделя напълно изведените правни изводи от първата инстанция и намира, че следва да отхвърли подадената срещу решението касационна жалба.

Не се споделя и възражението относно разноските, тъй като съгласно чл. 78, ал.7, изр. Последно от ГПК, при отрицателен резултат за ищеца от воденото производство, същият дължи разноските съразмерно на отхвърлената част, която сума в случая е присъдена за изготвената съдебно-психиатрична експертиза.

Воден от горното и на основание чл. 283 от ЗИНЗС във връзка с чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ касационната жалба на от Б. Д., понастоящем изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място] чрез адвокат Плавен Г. и **ОСТАВЯ В СИЛА** Решение № 8147/22.12.2023г., постановено по административно дело № 5639/2021г. на АССГ, 42-ри състав.

Решението е окончателно.
ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ